

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 64. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm1911.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om Onsdagen fandt Borgerskabet vel Salen omringet af Krigsfolk, som blandt andet skulde afvise alle Tilhørere, men ikke des mindre fandt Flerheden af de gejstlige Vej til den og satte sig ned, ikke blot for at prøve Fuldmagter, men for at gjøre fælles Sag. Om Torsdagen kom henimod 50 Adelsmænd, med den berømte Taler *Clermont-Tonnerre*⁶⁵ i Spidsen, og *han* gav Forsamlingen et nyt Løsen ved at sige: de kom, hvor nødvendig de end rev sig løs fra deres Stand, for at tage Del i Stor værket til *Folkets Gjenfødelse*. Det Ord gjenlød strax fra Præsidentens Læber, og dermed var i Frankrigs Øjne alt gammelt fordømt. Fredagen bragte først fire Biskopper, hvoriblandt Ærkebisen af Paris naturligvis gjorde mest Opsigt, *Talleyrand* uden Sammenligning var den vigtigste; og lidt højere op paa Dagen fik Forsamlingen Lykønskninger baade fra Staden Paris og fra Palais Royal, hvad Præsidenten vel fandt var en stor Uorden, men dog en endnu større Opmuntring, og gav derfor sit Bifald. Nu var Spillet gaaende; man sagde, at Præsidenten i det gejstlige Kammer fandt skrevet paa Klokken, han ringede med: "Røsten i Ørken"; og det er ganske vist, at han fik Brev fra Kongen om at bringe Foreningen i Stand; thi nu indsaa Hoffet, det nyttede ikke at stride mod Strømmen, og tænkte, det kunde dog maaské endnu være tids nok at skabe en stærk Opposition i National-Forsamlingen. Om Lørdagen indfandt da hele Adelen og Resten af Gejstligheden [sig] i Borgerskabets Sal og tog Sæde saa stumme som muligt, saa alle de Ord, Præsidenten kunde pine ud af dem, var, at de kom for at føje Kongen, lette Freden og gavne Fædernelandet. Præsidenten derimod priste sig lykkelig [ved] nu at se hele den store Familie samlet, saa National-Forsamlingen uden Adspredelse eller Ophold kunde sysselsætte sig med Rigets Gjenfødelse og det almindelige bedste; et svagt Forsøg af det gejstlige Kammers Præsident paa at tiltage sig Forsædet mislykkedes, og Bailly skyndte sig at hæve Mødet under saa lykkelige Varsler.